

Bortvisning begrundet i arbejdsnægtelse var uberettiget

Afskedigelsesnævnets tilkendegivelse af 10. april 2018

Sag 20180030

3F

for

A

(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

Dansk Erhverv Arbejdsgiver

for

Terndrup Taxa & Turistbusser A/S

(advokat Allan Jensen)

Sagen blev mundtligt forhandlet den 4. april 2018 med højesteretsdommer Poul Dahl Jensen som nævnsformand og opmand. Der blev afgivet forklaring af chauffør A, vognmand og indehaver af virksomheden B, disponent C og chefmekaniker D.

Klager har nedlagt påstand om, at Terndrup Taxa & Turistbusser A/S skal betale en efter Afskedigelsesnævnets skøn fastsat godtgørelse i henhold til Hovedaftalens § 4, stk. 3 b samt løn i opsigelsesperioden på 14 dage til udgangen af en lønningsuge fra 5. december 2017 til 24. december 2017, svarende til i alt 2 ugers løn.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling m.v.

Sagen angår virksomhedens bortvisning af chauffør A den 5. december 2017. Bortvisningen er begrundet i arbejdsnægtelse. A blev ansat i virksomheden den 22. august 2011 og havde således en anciennitet på 6 år og 3 måneder på bortvisningstidspunktet. A's gennemsnitlige ugeløn udgjorde kr. 7.388,-.

For så vidt angår det nærmere forløb frem til bortvisningen er i hovedtræk oplyst følgende:

Mandag den 4. december 2017 påbegyndte A om morgenen kørslen i en bil af mærket Fiat Ducato, som hun havde kørt i fredagen forinden, og som hun havde haft holdende på sin bopæl i weekenden. Efter et par timer konstaterede hun, da hun holdt ved lægehuset i Gandrup, at der var en fejl på bilens lift. Hun ringede til B, som afhentede Fiat'en og overlod en bil af mærket Mercedes Sprinter til A – den bil, som hun normalt benyttede. B kørte herefter Fiat Ducato'en til værkstedet på virksomhedens hjemadresse i Terndrup, mens A fortsatte dagens arbejde i Mercedes'en.

Tirsdag den 5. december 2017 kørte A Mercedes'en til en planlagt "sporing" på et dækcenter i Aalborg. Dækcenteret oplyste, at der var for meget slør i styretøjet til, at man kunne foretage sporingen, og Mercedes'en skulle repareres på virksomhedens værksted i Terndrup. A ringede derfor fra Dækcentret til C på virksomhedens kontor i Terndrup for at høre, hvordan hun skulle forholde sig. Over et tidsrum på ca. 40 minutter talte de sammen tre gange. C oplyste, at A skulle komme til Terndrup med Mercedes'en, og i stedet skulle hun køre i den Fiat Ducato, som B havde hentet dagen forinden. A svarede, at hun ikke kunne køre i Fiat'en på grund af alle de fejl, den havde, og hun nævnte i den forbindelse også, at der var noget i vejen med håndbremsen. C videregav denne oplysning til B, der herefter afprøvede håndbremsen på Fiat'en, der virkede som den skulle. Chefmekaniker D afprøvede også håndbremsen og fandt den i orden.

Det lægges til grund, at C i løbet af de tre telefonsamtaler, som han havde med A om formiddagen den 5. december 2017, sagde til hende, at liften var blevet repareret, og at det med håndbremsen var nyt for ham, og han fastholdt, at hun skulle komme til Terndrup og aflevere Mercedes'en og i stedet køre i Fiat'en. En anden medarbejder ringede til A og bad hende om at hente nogle pakker i Aalborg Øst og tage dem med til værkstedet i Terndrup. A hentede herefter pakkerne og kørte til Terndrup. Da hun kom til Terndrup, blev hun modtaget af B, der straks meddelte hende, at hun bortvises på grund af arbejdsnægtelse. Hun kvitterede for modtagelsen af bortvisningsskrivelsen, hvori der under overskriften "Bortvisning" var anført: "Grundet arbejdsnægtelse er du bortvist dags dato."

Klager har anført navnlig, at A var i berettiget god tro. Hun fik aldrig at vide, at håndbremsen på Fiat'en var blevet kontrolleret og fundet i orden. Det er ikke arbejdsnægtelse, at hun har sat spørgsmålstegn ved bilens tilstand. Hun udførte sit arbejde, idet hun hentede de pakker, som hun var blevet bedt om, og bragte dem med til værkstedet i Terndrup. Hun blev bortvist uden at være blevet hørt forinden. Hun blev heller ikke advaret om, at fortsat nægtelse af at køre i Fiat'en ville blive opfattet som en arbejdsnægtelse, der ville få ansættelsesretlige konsekvenser. Bortvisning kræver et klart grundlag, og arbejdsgiver har en særlig undersøgelsespligt, inden der skrives til bortvisning, jf. f.eks. opmandens tilkendegivelse af 9. december 2014 i Afskedigelsesnævnets sag nr. 2014.0540 og opmandens tilkendegivelse af 27. april 2016 i FV 2016.0021. Denne undersøgelsespligt har den indklagede virksomhed ikke opfyldt, inden den bortviste A.

Indklagede har anført navnlig, at det må lægges til grund, Fiat Ducato'en var i orden, da A nægtede at køre i den. Hun havde ikke indgivet nogen fejlmelding for så vidt angår håndbremsen. C havde under telefonsamtalerne om formiddagen den 5. december 2017 fortalt hende, at liften var blevet repareret, og at det med håndbremsen var nyt for ham. Både B og chefmekaniker D kontrollerede herefter håndbremsen og konstaterede, at den var fuldt funktionsdygtig. Det er derfor A, som må bære risikoen for at nægte at køre i bilen, når det viser sig, at den er i orden. Hendes nægtelse af at køre i en bil, der er i orden, ville i hvert fald gøre en opsigelse berettiget. I så fald er der ikke grundlag for at tilkende A en godtgørelse, men alene for at give hende løn i opsigelsesperioden.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Sagens hovedspørgsmål er, om bortvisningen af A den 5. december 2017 er berettiget.

Bortvisningen er sket på grundlag af den tilkendegivelse, som A fremkom med i de tre telefonsamtaler med C om formiddagen den 5. december 2017, om, at hun ikke ønskede at køre i Fiat Ducato'en. A nævnte i telefonsamtalerne som begrundelse herfor bl.a., at håndbremsen i Fiat Ducato'en ikke virkede, som den skulle. B og chefmekaniker D afprøvede herefter håndbremsen og fandt den i orden. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at A, der på dette tidspunkt befandt sig i Aalborg, ikke fik at vide, at håndbremsen var blevet kontrolleret og fundet i orden.

Det forhold, at A under telefonsamtalerne med C tilkendegav, at hun ikke ønskede at køre i Fiat Ducato'en, gav under disse omstændigheder ikke virksomheden rimelig grund til at opfatte hendes tilkendegivelse som en arbejdsnægtelse. Det bemærkes i den forbindelse, at B bortviste A straks hun ankom til virksomhedens hjemadresse den 5. december 2017 uden nogen forudgående drøftelse og uden, at A fik lejlighed til at forklare, hvorfor hun ikke ønskede at køre i Fiat'en.

På den baggrund findes bortvisningen uberettiget, og A har derfor krav på løn i opsigelsesperioden.

Opmanden finder endvidere, at A nægtelse af at køre i Fiat Ducato'en under de nævnte omstændigheder, hvor hun ikke havde fået nogen tilbagemelding vedrørende håndbremsens tilstand, heller ikke ville have givet virksomheden grundlag for at opsigende hende med det varsel, der tilkom hende. A har derfor også krav på en godtgørelse for usaglig afskedigelse. Godtgørelsen fastsættes med udgangspunkt i oplysningerne om hendes anciennitet og ugeløn til 45.000 kr.

Indklagede skal betale opmandens honorar.